

seende ikke mærkeligt, at Digebyrden falder haardt paa disse Eiendomme i Forhold til Hartkornet, da Hartkornet er ringe i Forhold til Arealet og i Forhold til Eiendommenes Værdi, idet de have faaet deres virkelige Værdi ved Digebestyttelsen. Af Exempler paa, at Digebyrden ikke hviler paa saadanne Forde med et saadant Tryk, at man kan sige, at Jordens Værdi derved er formindret, er der anført et Par, der forekomme mig betegnende. Den første Udtørring af Bøtø Noer fandt Sted ved et Aktieforetagende, og dette var saa fordelagtigt, at Aktierne i Aarens Løb gik op til en Pris af 900 Kr. Denne Pris havde de, da Stormfloden kom. Efter Stormfloden sank de noget; men efter at Digerne ere opfatte og Digebyrden lagt paa disse Arealer, har for ganske kort Tid siden en saadan Aktie været udbudt ved offentlig Auktion, og der har da været budt 1025 Kr. for den, men dette Bud blev ikke modtaget. En Eiendom paa det samme Strøg, som, kort før Stormfloden gik over Landet, blev solgt for 28,000 Kr., er nu for ikke længe siden, efter at Digebyrden er paalagt den — og jeg skal bemærke, at det er en af de Eiendomme, der i det paagjældende Andragende blive anførte som Exempler paa, med hvilket overordentligt Tryk Digebyrden falder paa Eiendommene — bleven solgt for 60,000 Kr. Dette taler ikke for, at Forderne have lidt en Forringelse i Værdi ved de Foranstaltninger, der ere truffene. Hvad Beboernes økonomiske Forhold angaar, da har Digekommissionen heller ikke meent, at de ere i den Grad daarligere, som det er blevet sagt. [Der blev] fra Centralkomiteen oversendt til Ministeriet til Fordeling mellem Faltser og Lolland et Bøtø, hvoraf Faltser fik 56,000 Kr., der skulde anvendes til Fordel for dem, som mest trængte til Understøttelse i Anledning af de Omstændigheder, der saa sørgelig havde berørt Faltser. Det har imidlertid ikke været Digekommissionen muligt at uddele mere end 24,000 Kr. af dette Bøtø. Der har været filltet Begjæring om Understøttelse af mange Beboere, større og mindre Eiendomsbesiddere, ogsaa en hel Del Gaardmænd, og mange af dem have ogsaa faaet Hjælp; kun enkelte er det blevet negtet, fordi man ikke havde anset Hjælp her for at være i Overensstemmelse med de Regler, hvorefter Hjælpen skulde udredes. Man var i det Hele i Tvivl om, hvorvidt de trængte dertil; men da Pengene vare tilstede, har man ikke været saa nøieregnende. Der blev altsaa uddelt 24,000 Kr., og der var saaledes i Behold 32,000 Kr. Med Hensyn til disse har man rettet en Henvendelse til Centralkomiteen om, at de maatte blive bevarede som en Fond til Anvendelse i Tilfælde af, at en uventet større Skade paa Digerne skulde indtræde. Jeg vil endnu med Hensyn til denne Sag bemærke, at Forholdene paa Lolland ere næsten ganske de samme, som de ere paa Faltser. Digebyrden hviler der med samme Tryk, hvormed den paahviler Beboerne paa Fal-

ster. Der findes endog saa Exempler paa, at ganske enkelte Eiendomme der ere endnu stærkere bebyrdede end nogen Eiendom paa Faltser. Der er dog ikke hidtil fra Lolland indkommet nogen Klage eller nogen Begjæring om fornyet Hjælp fra Statskassen; men Formanden for Digekommissionen har gjort opmærksom paa, at simpel Retferdighed vil fordrø, at hvis der skulde gives Bidrag til Faltser, maatte et lignende Bidrag ogsaa tilstaaes Lolland, og jeg har nu bragt i Erfaring, at man paa Lolland paa Grund af Omstændighederne bereder sig til at indkomme med et Andragende i den Henseende. Det er under disse Omstændigheder, at jeg ikke har anset det for forsvaerligt at komme med nogen ny Begjæring til Rigsdagen, da jeg ikke var istand til at begrunde den. De Fakta, der ere anførte af Digekommissionen, ere vel blevene modsagte, men jeg har endnu ikke set eller hørt Noget, der for mig har kunnet svække Betydningen og Paalideligheden af, hvad Kommissionen har sagt, og som jeg her har havt den Være at meddele. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) nævnte nogle Uregelmæssigheder i Postbefordringen, som han paalagde, og jeg vil sige det ærede Medlem, at det er Klager, som ikke ere ganske nye for Indenrigsministeriet. Jeg kan ikke gaa ind paa de Enkeltheder, som bleve nævnte, og jeg tror ikke, at det er Stedet dertil her, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er Ministerens alvorlige Bestræbelse at fjerne al Anledning til Klager, som jo desværre ikke sjældent fremkomme. Jeg har imidlertid ikke stort Haab om, at det vil lykkes nogeninde at ordne disse Forhold saaledes, at der ikke vil komme fornyede Klager med mere eller mindre Grund, men det skal i ethvert Fald være Ministerens alvorlige Bestræbelse at gjøre Sit for at fjerne dem, og der skal blive taget Hensyn til alt det, som det ærede Medlem fremhævede. I Henseende til et enkelt Punkt ved jeg ikke, om jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtig. Han talte om Kassationsstempler ved Ubleveringssteder. Der har tidligere, tror jeg, været Tale om, at Postbudene skulde have Kassationsstempler, eller at der skulde være Kassationsstempler paa Ubleveringsstederne. Dersom der skulde være Kassationsstempler paa alle Ubleveringssteder, vilde det være ikke ganske ringe Beføstning, men den vilde blive noget mindre, hvis kun hvert Postbud blev forsynet med et saadant Kassationsstempel. Imidlertid vil man indrømme, at det vilde være ikke saa lidt besværligt for hvert Postbud at føre dette Apparat, som ikke er saa ganske let, med sig til de enkelte Steder; men jeg indser heller ikke den virkelige Nytte heraf. Det er paabudt Postbudene at tilintetgjøre Markernes Brugbarhed ved at overstryge dem med Blæk. Nu ser jeg ikke, at man kunde være mere sikker paa, at de benyttebe dette Apparat end en Pen, og jeg kan derfor i Virkeligheden ikke se, hvad der skulde være vundet ved at indføre disse Kassationsstemp-